

4

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 Geloofsfunda-
ment: de Bijbel

13 Gekwetst,
vernederd,
gepest – wat te doen?

25 Twijfel aan God bij
plotselinge
gebeurtenissen

Inhoud

■ Bijbel praktisch

Geloofsfundament: de Bijbel.....	4
Gekwetst, vernederd, gepest – wat te doen?	13
Uit alle volken, stammen en talen - Dungan	20
Twijfel aan God bij plotselinge gebeurtenissen	25

■ Huwelijk en gezin

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons? Deel 9	9
--	---

■ Bijbelstudie

1 Petrus	12
----------------	----

■ Q&A

Wie was Jozefs vader?	18
Begraven of cremen?	22

■ Aan de Slag:

Puzzel.....	19
-------------	----

■ Stof tot nadenken

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt - redenen 8	24
--	----

■ Goede boodschap

Een brief van God.....	32
------------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock © Google Maps
© Wikipedia © Pixabay
© Stg. UHWDW

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! versijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1-6 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 7 links © Wikipedia
Bladzijde 7-9 © www.stock.adobe.com

Bladzijde 11 © Stg. UHWDW
Bladzijde 12-18 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 20 © Google Maps

Bladzijde 21 © www.pixabay.com
Bladzijde 22-31 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 32 © www.pixabay.com

Beste lezer,

Hallo,

Wat fijn dat je dit nummer weer in je handen hebt genomen, om even rustig te zitten en dit te lezen! De wereld om ons heen heeft te maken met heel veel onzekerheid, oorlogen, plotselinge gebeurtenissen, etc. Wij mogen gelukkig een vast fundament hebben voor ons geloof: de Bijbel. Ik zou je willen aansporen om daar veel (*of misschien: meer*) in te lezen. Lees het artikel 'Geloofsfundament: de Bijbel' maar eens.

De Bijbel is het woord van God, een brief voor ons. Daardoor weten we:

- Waarom we de Heere Jezus nodig hebben.
- Krijgen we aanwijzingen bij praktische vragen zoals *begraven of cremeren*.
- Het kan ons bemoedigen als we bijvoorbeeld gepest worden.
- Het zorgt ervoor dat we vaste grond onder de voeten hebben (lees ook Ef. 4:14), ook bij *plotselinge gebeurtenissen*.

Dit zijn allemaal dingen waarover je in dit nummer kunt lezen.

Ik wens je veel leesplezier toe en dat het je mag helpen om op te groeien in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid! (2 Petr. 3:18)

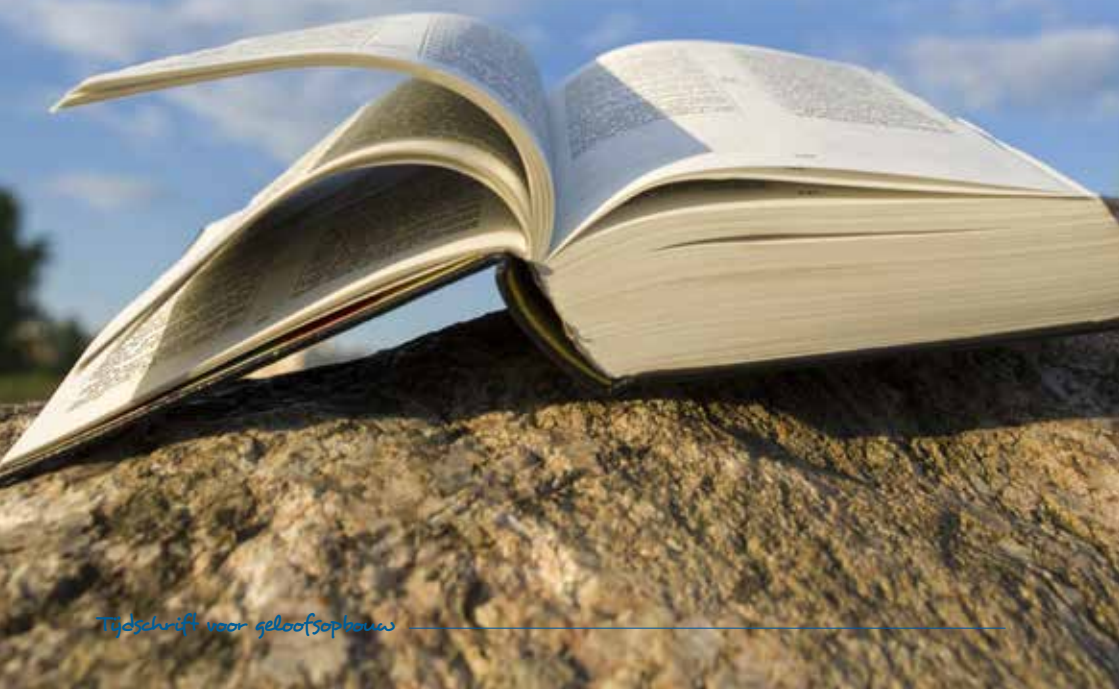
Wessel Kranenburg

Geloofsfundament: de Bijbel –

Waarom kan ik daarop vertrouwen?

Een atheïst heeft een bepaalde mate aan verstand, maar geen hoop waarop hij met zijn verstand zou kunnen bouwen. Maar een Christen heeft allebei: Een verstandige grondslag voor zijn hoop en een hoop waarop hij met zijn verstand kan bouwen!

Als gelovigen hebben we inderdaad een verstandige grondslag voor ons leven - de Bijbel. En toch reageren veel mensen afwijzend, juist als wij dát beweren. Met name in een tijd waarin iedereen datgene gelooft waarvan hijzelf overtuigd is kunnen bij ons twijfels rijzen waarom wij dan voor 100% op de Bijbel moeten vertrouwen. Hoe kunnen we daar zeker van zijn?

Stel je voor, je bevindt je in een brandend huis en je staat op de derde verdieping voor het raam. Beneden staat een man die je toeroept: 'Spring maar, ik vang je op!' Daarna komt de brandweer, spreidt een vangzeil uit en roept: 'Spring maar, wij vangen je op!' Dan zou je toch zeker voor dat laatste kiezen, niet waar? En waarom? Omdat de brandweer door het vangzeil zelf bevestigt dat hun oproep een stevige basis heeft.

Zo is het ook met de Bijbel. In Gods Woord lees je dat de Heere Jezus Zelf zegt dat Gods Woord de waarheid is (Joh. 17:17; zie ook 2 Petr. 1:20, 21). Daar kunnen we op vertrouwen, want Hij is God. We willen nu enkele punten belichten waardoor Gods Woord zelf laat zien dat het de waarheid is en daarom de enige grondslag voor ons leven.

1. Beschrijving van de mens

In geen enkel boek in de wereldgeschiedenis komt de mens er zo slecht vanaf als in de Bijbel. Daarin staat, dat in geen enkel mens iets goeds woont (Rom. 7:18, 19) en dat hij zich alleen maar met het kwade bezig houdt (Gen. 6:5).

Het vernietigende oordeel van de Bijbel over de mensheid is: Verloren! Geen menselijke

schrijver zou zo'n vernederende en de trots vernietigende

omschrijving hebben gekozen. Het moet wel Gods oordeel zijn! Want Hij laat ons met dit oordeel niet in wanhoop achter, maar toont ons in Zijn liefde ook dat dit oordeel niet definitief is als wij Zijn aanbod van genade aan nemen (zie Ef. 2:4, 5).

VERLOREN!

2. Vervulde profetie

God zegt Zelf: 'Hij heeft ... laten weten wat er in later tijd gebeuren zal' (Dan. 2:28). Is Zijn Woord geloofwaardig? Ja, want Hij deelt ons in de Bijbel dingen mee, die op dat tijdstip nog helemaal niet in vervulling waren gegaan. Ook al moet men voorzichtig zijn met getallen, mensen hebben het volgende uitgerekend:: men kan wel 6408 Bijbelverzen met profetieën vinden, waarvan er al 3268 in vervulling zijn gegaan. Dat dit toeval zou zijn, komt overeen met een waarschijnlijkheid van $1,7 \times 10^{-983}$ (na de komma komen 983 nullen en dan pas de 17!).

Dat kan bijvoorbeeld betrekking hebben op duidelijk bewijsbare historische gebeurtenissen (bijvoorbeeld de verdrijving van de Joden, de verwoesting van Jeruzalem, de stichting van de staat Israël en de inname van Tyrus). Ook de vervulde profetieën over de Heere Jezus maken indruk: de plaats

Bethlehem, de maagdelijke geboorte, de kruisiging, de opstanding, het verraad door een vriend voor 30 zilverstukken, het bespuugd worden en nog meer, werden al eeuwen van tevoren voorspeld. Dat kan alleen God!

3. Wetenschap

Veel mensen spelen Bijbel en wetenschap tegen elkaar uit. In werkelijkheid is de Bijbel echter de wetenschap in veel dingen vooruit. Of het nu over de ontelbare sterren gaat (Jer. 33:22; de mensen in de tijd van het OT gingen uit van slechts 3000 sterren), het feit van het menselijke embryo als een nog ongevormde samenstelling van cellen (Ps. 139:16; destijds ging men uit van een "mini-mens" in de baarmoeder), of over andere wetenschappelijke ontdekkingen – de wetenschap heeft altijd datgene bevestigd, wat in de Bijbel al lang van te voren beschreven werd. God is de Schepper. Hij heeft geen microscopen, laboratoria en onderzoek

nodig om ons iets uit Zijn schepping mee te delen. Daarbij willen we er echter steeds rekening mee houden, dat de Bijbel geen wetenschappelijk boek is en dat daarom haar beschrijvingen en begrippen geen wetenschappelijke definities zijn.

4. Het unieke van de Bijbel

Stel je voor dat , 40 schrijvers uit 60 generaties, over een tijdbestek van 1600 jaar, met de meest verschillende beroepen (politici, vissers, herders, koning, arts, belastingambtenaar enz.), op drie continenten (Europa, Azië, Afrika), in drie talen een boek schrijven inclusief duidelijk controversiële onderwerpen. Wat een chaos zou daaruit ontstaan! Maar zoniet bij de Bijbel. Hoewel exact deze achtergronden van toepassing zijn, wekt de Bijbel ontzag op door een unieke, eenduidige rode draad. Dat vertoont geen enkel boek in de wereldgeschiedenis.

5. Weergave in strijd met de culturele verwachtingen van die tijd

Wie het geslachtsregister in het Mattheüs-evangelie leest, moet vaststellen, dat daarin vier vrouwen worden genoemd. Alleen al dit feit is voor geslachtsregisters in de oudheid ongewoon. Maar dat er bovendien ook nog vrouwen genoemd worden, die geen eervolle reputatie hadden, is een extra bewijs dat God zelf de auteur is. Geen mens – en zeker niet een Jood – zou Tamar in de stamboom van hun Messias hebben opgenomen. Dan was eerder Sara in aanmerking gekomen.

6. Bewijsmateriaal van de Bijbel

Tot dusver heeft nog geen enkel mens het bestaan van Julius Caesar, of zijn beschrijving van de Gallische oorlog be-

twijfeld, niet waar? Daarentegen trekken miljoenen mensen het bestaan van de Bijbelse personen in twijfel. Maar waarom? Van Caesars geschrift bestaan negen afschriften, die 900 jaar na het origineel ontstaan zijn. Bij de Bijbel zijn duizenden afschriften, deels al van weinige decennia na het origineel. Elk wereldberoemd boek uit de oudheid kan bij de Bijbel niet in de schaduw staan. Er bestaan historisch gezien geen redenen om twijfels te plaatsen bij Gods Woord.

7. Archeologie

Of het nu om Belsazar, of de Hethieten gaat – archeologen hadden er altijd veel plezier in om de geloofwaardigheid van de Bijbel te weerleggen, omdat ze voor veel Bijbelse thema's geen bewijs in de vorm van archeologische vondsten zagen. Langzamerhand bevestigden opgravingen echter dat de Bijbel waar is. De archeoloog Nelson Glueck zegt: 'Geen enkele archeologi-

sche ontdekking heeft ooit een Bijbelse uitspraak weerlegd! Te vermelden is ook de archeoloog Garstang, die tussen 1930 en 1936 de stad Jericho opgroef en vaststelde dat de muren daar inderdaad naar buiten waren omgevallen (Joz. 6:20) – eigenlijk niet logisch bij een belegering. Maar Gods Woord spreekt ook hier de waarheid!

Jericho

8. Levensveranderende kracht

God zegt dat zijn Woord als 'een hamer is, die een rots verplettert?' (Jer. 23:29). En inderdaad – bewijzen de veranderingen in het leven van miljoenen mensen niet de kracht die God in Zijn Woord gelegd heeft? Een medicijn wordt legitiem doordat het helpt. De Bijbel maakt zichzelf legitiem doordat het de levens van mensen werkelijk totaal verandert. Elke bekering bewijst dat de Bijbel Gods Woord is.

9. Jezus Christus als held?

Als een menselijke schrijver een redder zou vinden, zou hij hem als held beschrijven. Geboren in een kribbe, nooit geaccepteerd, geslagen, bespuugd en gedood – dat past niet in dat schema. Deze beschrijving van de Heere Jezus is totaal in tegenspraak met de Joodse, Griekse en Romeinse voorstellingen van een held. Iemand, die na een klap in het gezicht ook nog de andere wang toekeert (Matt. 5:39) en later schandelijk aan een kruis sterft, is voor de wereld niet begerenswaardig – een mens zou zich een held anders hebben voorgesteld. Ook dat is een aanwijzing, dat de Bijbel inderdaad Gods Woord is.

10. De enige oplossing

Het sterkste argument is echter niet alleen **hoe** de Heere Jezus beschreven wordt, maar **dat** de Heere Jezus de hoofdpersoon van de Bijbel is! Vergeleken met elk ander religieus werk in de wereldgeschiedenis, is de Heere Jezus de enige Die werkelijk een oplossing aanbiedt voor het probleem van de mensheid, voor het probleem van de zonde (vgl. Joh. 14:6). Elke voorgestelde weg naar de hemel uit andere religies en boeken leidt nooit naar dat doel. De zondige mens speelt het vanuit zichzelf nooit klaar om zonder zonde en fundamenteel anders en beter te worden. De Bijbel echter toont ons het werk van God, Die Zelf dit probleem heeft opgelost. Geen menselijke schrijver zou zo iets bedacht kunnen hebben (zie 1 Kor. 2:9)!

Hoewel die genoemde punten slechts kort aangetipt konden worden (voor

overige literatuur zie aan het einde van het artikel), toch kunnen we zien dat de Bijbel zelf ons veel duidelijke aanwijzingen geeft en inderdaad de waarheid en Gods Woord is. We kunnen er werkelijk op vertrouwen dat God de Schrijver is – en daarom ons leven voor 100% naar dit boek inrichten. In een wereld waarin niets meer algemeen rechtsgeldig is en ieder voor zich zijn eigen waarheid uitzoekt, hebben wij een vaste blijvende grondslag: de Bijbel, Gods ware Woord!

Alexander Schneider

'Want wij zijn geen kunstig
bedachte verzinsels
gevolgd, toen wij u de
kracht en de komst van
onze Heere Jezus Christus
bekendmaakten, maar wij
zijn ooggetuigen geweest
van Zijn majesteit.'

2 Petr. 1:16

'Heel de Schrift is door
God ingegeven.'

2 Tim. 3:16

Overige literatuur:

Tegenstrijdigheden in de Bijbel?

(Stefan Drüeke, Arend Remmers)

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 9: Een ongelijk juk

Gods Woord geeft ons duidelijk onderwijs in 2 Korinthe 6:14-16: 'Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met weteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God.'

Er is geen gemeenschap mogelijk tussen Christus en de duivel, tussen God en de afgoden, tussen licht en duisternis. En daarom hebben ook gelovigen geen gemeenschappelijk deel met ongelovigen. We leven temidden van een krom en verdraaid mensengeslacht; we hebben allemaal ongelovige burens, klasgenoten, collega's, en soms ook familieleden. Daaraan kunnen wij in eigen kracht niets veranderen. Dat is ook niet het 'vormen van een ongelijk span'. Maar als we bewust kiezen voor een relatie met ongelovigen, is dat wél een ernstige zonde. Dat geldt op godsdienstig vlak (bijv. samen met ongelovigen een 'kerk' vormen); op sociaal vlak; op commercieel vlak (samen met een ongelovige een bedrijf oprichten), maar ook wat betreft het huwelijk.

Gods Woord laat ons hier eigenlijk een juk zien. Dat is een soort balk die over twee dieren werd gelegd, die dan samen een last moesten dragen, een kar moesten trekken of een ploeg door de akkers moesten trekken. Het zware werk werd dan via die balk, die over de schouders (schoften) van de dieren lag, over twee sterke dieren verdeeld. Vaak waren dat bijv. twee ossen, twee runderen of twee ezels. Maar je zou nooit een os en een ezel samen onder een juk zien; dat gaat niet; die twee dieren passen niet bij elkaar. Het werk zou erdoor mislukken, en beide dieren zouden schade oplopen.

De Heere gebruikt in Zijn Woord dit praktische beeld dat iedereen toen kon begrijpen, om duidelijk te maken: een relatie tussen een gelovige en een ongelovige kan nooit goed gaan; het zal z'n doel nooit bereiken, en beiden zullen ernstig schade lijden – en de gelovige nog wel het meest. En vooral: de Heere wordt er diep door onteerd.

W e moeten eenvoudigweg dit Bijbelse principe vasthouden: God wil **nooit**, in **geen enkele** omstandigheid, dat een gelovige een relatie aangaat met een ongelovige¹. Dat is altijd een ernstige zonde.

Er zijn heel wat gevallen bekend dat jonge gelovigen in vuur en vlam kwamen te staan voor een lieve medestudente of collega. En dat ze dit Bijbelse principe uit Gods handleiding aan de kant schoven, terwijl ze zichzelf wijs maakten: 'als ik een relatie begin, kan ik haar wel bij de Heere Jezus brengen; dan komt ze tot geloof en gaan we trouwen'.

Geloven we écht dat God een relatie zegent die dwars ingaat tegen Zijn nadrukkelijke wil? Je hebt misschien wel eens gehoord dat die of die toch écht tot geloof is gekomen na zo'n relatie. Maar het feit dat een enkeling misschien inderdaad ondanks die kromme weg tot geloof is gekomen, is alleen Gods genade. Maar verreweg de

1. Het geval waarbij één van de partners na het huwelijk tot geloof komt, terwijl de ander ongelovig blijft, is iets heel anders; dat zien we bijv. in 1 Kor 7:12-16. Rond zulke gelovigen, die zeker moeiten kennen, mogen we volhardend biddend staan.

meesten zijn samen terechtgekomen in de wereld, ver van God. En de gelovige partner heeft God de rug toegekeerd.

Gods principe is: wat de mens zaait, zal hij ook oogsten (zie Gal 6:7). We mogen er nooit op rekenen dat God onze vleselijke verlangens naar die mooie ongelovige vrouw zal belonen. Laat je waarschuwen; een relatie beginnen met een ongelovige vrouw of man kan voor een Christen **nooit** een optie zijn!

In een Franse Bijbelvertaling wordt in Deuteronomium 11:21 gesproken over de dagen van de hemel op de aarde, d.w.z. over hemelse zegen die God zou geven op aarde in huisgezinnen waar Gods Woord met ontzag wordt behandeld. Toen we in Kameroen woonden, kwam er een jonge broeder op bezoek, die me vertelde dat hij met een jonge vrouw wilde trouwen. Haar vader was kort daarvoor tot geloof gekomen en zij was af en toe in de samenkomsten geweest, maar had geen goed getuigenis. Ik moest hem ernstig waarschuwen: doe het niet, ze staat niet bekend als een gelovige; je leven zal een kwellung worden, en je onteert je Redder en Heere er diep mee.

Hij zette door. Ze trouwden. Hij kreeg zijn zin... maar niet voor lang... Want een jaar later zat hij huilend bij me: 'broeder, mijn leven is geworden als een *hel* op de aarde... Die zegen van de *hemel op de aarde* heb ik

verprutst, omdat ik mijn eigen vleselijke verlangens ben gevolgd. Het was een ernstige zonde tegen de Heere...!

Wát een ellende had die jonge broeder geoogst...

Laat je waarschuwen: God beloont Ongehoorzaamheid aan Zijn Woord **nooit**!

Wordt vervolgd.

Erwin H.W. Luimes

Tot slot wil ik nog graag deze brochure aanbevelen van br. Charles H. Mackintosh: 'Het ongelijke juk'. Die is de moeite van het lezen meer dan waard!

1 Petrus

Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

1 Petrus 1:3

De eerste brief van Petrus (Petrus = steen) is ook gericht aan Joodse gelovigen, verstrooid in Klein-Azië, maar die niet meer verbonden waren met het judaïsme. Integendeel, zij waren degenen die afgezonderd waren en als vreemdelingen en pelgrims, in meer dan één opzicht, beproevingen ondergingen. In een veel hogere zin dan ooit waar geweest was van het volk Israël, werden zij 'niet gerekend onder de heidenvolken' (vgl. Num. 23:9). Zij kenden een eeuwige uitverkiezing door God, door heiliging van de Geest (niet louter door formele verordeningen) en een erfenis die voor hen was weggelegd in de hemelen, omdat Christus is opgewekt en gezeten is aan de rechterhand van God.

Hun lijden was ook de noodzakelijke tuchtiging van de besturende hand van een Vader. Hij bestuurt Zijn eigen kinderen wijs, tot hun welzijn in het licht van de eeuwigheid. Daarnaast

maakte hun lijden zichtbaar wat het vreselijke einde zal zijn van hen die het evangelie niet gehoorzamen.

Deze lijn van de waarheid is duidelijk die van het koninkrijk van God, en niet van het lichaam van Christus, de Gemeente; want aan Petrus waren de sleutels van het koninkrijk der hemelen gegeven. In feite wordt in Petrus persoonlijk de effectieve omgang van het bestuur van de Vader zichtbaar; en het is kostbaar om te zien hoe hij genadig en krachtig door God gebruikt wordt nadat hij zo droevig gefaald had door de Heere te verloochenen.

Deze brief is eenvoudig te begrijpen, levendig en stimulerend; het bewerkt de gezonde vreze van God, en spoort ieder geoefend geweten aan om met een onderworpen hart met Hem te wandelen.

Leslie M. Grant

Gekwetst, vernederd, gepest – wat te doen?

Sommigen lijden er erg onder, anderen kennen, of merken het nauwelijks: door de leidinggevende of collega's, leraren of leerlingen herhaaldelijk gepest en beledigd te worden. De reacties op pesten kunnen ook verschillend zijn. Sommigen pikken het niet en 'slaan' terug. Anderen daarentegen ondergaan het gelaten. – Hoe moet men zich als Christen gedragen als men gepest wordt?

Pesten – een nieuw fenomeen?

Het werkwoord 'pesten' bestaat al een tijdje in de Nederlandse taal. Blijkbaar is er een begrip geïntroduceerd om de aandacht op een maatschappelijk probleem te vestigen. Of dit probleem in de loop van de jaren groter is geworden, kan vermoedelijk niemand precies zeggen. Soms is alleen de sociologische zienswijze maatgevend of een fenomeen tot een probleem verklaard wordt, of niet. Voorbeeld: abortus wordt in enkele landen als recht van de vrouw gezien, 'pesten' echter geldt als onverdraaglijk. Eén ding is natuurlijk duidelijk: Pesten op zich is een oud fenomeen.

Pesten - hoe gaat dat?

In het algemeen worden personen gepest, doordat ze systematisch afgekraakt worden – in het ergste geval met het doel dat ze in elkaar storten, of ten minste hun plek in een maatschappelijke groep opgeven. Maar niet altijd neemt pesten deze omvang aan. Ook het wijdverbreide voor de gek houden kan hieronder gerangschikt worden. Geliefde plaatsen zijn de werkplek, de

school, de bushalte, of ook de schoolbus – daar, waar regelmatige en directe

communicatie plaats vindt. In de eeuw van de elektronische communicatiemedia vindt pesten ook op instagram, in whatsapp-groepen, forums en chats plaats. Op dit gebied spreekt men van cyberpesten.

'Pest-slachtoffers' zijn meestal angstige, conflictschuwe en onderdanige personen. Aanleiding voor een aanval kunnen lichamelijke of geestelijke zwaktes zijn zoals het uiterlijk, nationaliteit, of een religieus beginsel. Uiteindelijk gaat het er steeds om, dat iemand zich ten koste van anderen voordeel wil verschaffen – zelfs als het alleen maar een grapje is. Voorbeeld: een leerling die zich gauw opwindt, zal men graag uit de tent lokken. Daardoor kunnen anderen hun overwicht laten blijken.

Pesten – waarom doet men dat?

Hoe kan het, dat mensen er in geïnteresseerd zijn, of er zelfs plezier in hebben anderen meer of minder systematisch te kwellen en te beledigen? De oorzaak ligt in het verdorven mensenhart: 'De gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af' (Gen. 8:21).

De gelovigen hebben gereinigde harten, zodat deze beschrijving slechts beperkt op hen van toepassing is. Maar zo lang ze nog op de aarde zijn, hebben ze nog die oude natuur. Soms vergeten we, dat 'in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont' (Rom. 7:18). We zijn dus niet gevrijwaard van de zonde. Hoe treurig ook – onder Christenen komt ook pesten voor.

Pesten – voorbeelden in de Bijbel

Er zijn geen levenssituaties waarin we mogelijk kunnen komen, waarvoor de Bijbel niet een richtsnoer heeft. God laat ons op veelvoudige manier zien, hoe mensen gehandeld hebben en met elkaar zijn omgegaan. Natuurlijk is in de Bijbel nergens het begrip 'pesten' te vinden. Maar verschillende geschiedenissen herinneren ons aan pest-gedrag. Ze geven ons niet alleen aanschouwelijk onderwijs voor wangedrag, maar ook hoe we het kwade door het goede kunnen overwinnen (zie Rom. 12:21).

a) David

Aan welke personen in de Bijbel denken we spontaan, als we 'pesten' in de Bijbel zoeken? Misschien eerst aan David, die door Saul systematisch vervolgd werd. En David had zich echt aan niets schuldig gemaakt – integendeel, hij had zelfs de grote overwinning over Goliath en de Filistijnen behaald. Hoe zeer David daar onder geleden heeft, zien we in de Psalmen 54, 57 en 59. Tegelijk lezen we erover, hoe David met deze situatie wist om te gaan.

b) Hanna

Een ander voorbeeld is Hanna. Ze was een kinderloze vrouw, werd echter door haar man Elkana meer geliefd dan Peninna. Dat maakte Peninna jaloezers. Had God niet haar als moeder gezegend, kwam niet haar de liefde en het eerbetoon van haar man toe? – Ze werd tegenstander van Hanna en 'treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar

baarmoeder toegesloten had' (1 Sam. 1:6). Wat gemeen! Hoe Hanna daar onder leed, weten wij: ze hilde erg en was in haar ziel verbitterd.

c) De apostel Paulus

De apostel Paulus behoort zeker ook tot de personen in de Bijbel, die ons veel over pesten kunnen vertellen. Als hij schrijft: 'Worden wij uitgescholden, dan zegenen wij, worden wij vervolgd, dan verdragen wij. Worden wij belasterd, dan bidden wij. Wij zijn geworden, als het uitvaagsel van de wereld en het afschraapsel van allen tot nu toe' (1Kor. 4:12,13), dan kunnen we ons er een beeld van vormen, hoe sterk hij haat, geweld en uitsluiting van de kant van de wereld ervoer. Maar niet alleen dat: valse leraren hadden het voor elkaar gekregen, dat zelfs zijn broeders en zusters in het geloof in Korinthe hem uitsloten en een slechte naam be-

zorgden. Hoewel ze door Paulus tot geloof gekomen waren, behandelden ze hem als een vreemde, die, als hij hen bezocht een aanbevelingsbrief zou moeten meebrengen (2 Kor. 3:1).

Het hoogtepunt van uitsluiting beleefde Paulus aan het eind van zijn leven. Hij moest klagen: 'Allen die in Asia zijn, hebben zich van mij afgekeerd' (2 Tim. 1:15).

Pesten – omdat ik Christen ben

Hoe heeft Paulus het voor elkaar gekregen, deze druk en deze afwijzing van buiten en binnen vol te houden? Was hij een mens zonder gevoelens? Zeker niet! Denk alleen al eens aan zijn tra-

nen tijdens zijn verblijf in Efeze (Hand. 20:19, 31) Als het om het lijden van de kant van de wereld ging, was Paulus er zich van bewust, dat hij niets anders had te verwachten dan zijn Heere: 'Als de wereld u haat, weet dat zij mij eerder dan u gehaat heeft' (Joh. 15:18). De apostel Petrus schrijft in dit verband: 'Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die u tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam. Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen. Als u smaadt wordt aangedaan om de Naam van Christus, dan bent u zalig!' (1 Petr. 4:12-14). Als we gepest worden

omdat we Christen zijn, hoeft ons dat dus niet te verbazen. We mogen het lijden ter wille van de gerechtigheid en om Jezus' wil zelfs als compliment van God opvatten. Eens zullen we daarvoor beloond worden (vgl. Matt. 5:11,12).

Pesten – vanwege niets

Als wij door onze medemensen om enige andere reden gepest worden, is dat soms nog moeilijker te verdragen. Toch zullen we onszelf zeker niet wreken (Rom. 12:19), of met woorden 'terugslaan'. De Heere Jezus is hier het beste voorbeeld voor ons: 'Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt' (1 Petr. 2:23). Dit woord gold destijds in de eerste plaats voor de huisslaven, die (ook) onder 'verkeerde' meesters lijdten ondergingen en er niet even tussenuit konden. Dat betekent natuurlijk niet, dat we de 'misdadiger' niet openlijk mogen aanspreken. Dat heeft de Heere ook gedaan. Toen Hij een keer in het gezicht geslagen werd, sprak Hij de betreffende daarop aan: 'Als ik verkeerd gesproken heb, bewijs dan wat er verkeerd is; maar als het terecht was, waarom slaat u Mij dan?' (Joh. 18:23).

Pesten – ook onder Christenen?

Pesten onder geloofsgenoten is eigenlijk ondenkbaar. Alleen al het feit, dat de gelovigen leden van elkaar zijn en samen het lichaam van Christus vormen (Rom. 12:5), maakt duidelijk hoe dit gedrag in strijd is met de regel. Hoewel ons geboden is, elkaar lief te hebben, zoals Christus ons heeft liefgehad (Joh.

13:34), kan men helaas hier en daar pesten waarnemen. Het wordt vooral door groep-jesvorming bevorderd. Oud en jong zouden zich onvoorwaardelijk van deze gemeenschap verstorende gedragingen moeten distantieren, resp. er ook voor zorgen, dat er een eind aan gemaakt wordt.

Pesten – heb ik een juiste blik?

In een tijd, waarin het ego in het middelpunt staat, kan het voorkomen dat wij het gevoel van gebrek aan erkenning direct met pesten verbinden. Daar-om is het goed, dat wij ons zelf direct kritisch onderzoeken en in de zin van Psalm 139 bidden: 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten!' (v. 23). Bovendien kan het nuttig zijn onze belevenissen en waarnemingen aan iemand anders toe te vertrouwen, die een goed geestelijk beoordelingsvermogen heeft (vgl. Hebr. 5:14). Het kan namelijk zijn dat onze eigen waarneming en ook bij het waarnemen van onze omgeving niet helemaal realistisch zijn. In elk geval moeten we bereid zijn ons te laten corrigeren.

Pesten – hoe moet ik dat volhouden?

Wie duidelijk gepest wordt, moet altijd weer zijn situatie aan de Heere voorleggen en van Hem kracht tot volharding afsmeken. Hij mag zich ook moed laten geven het gesprek te zoeken, waarbij niet de eigen eer en erkenning op de voorgrond mogen staan. Als de Heere ons helpt, moeten we niet vergeten Hem daarvoor te danken. Maar wat te doen, als er niets verandert? Dan is de situatie vaak moeilijk te verdragen.

Denk eraan, hoe Hanna en David met hun nood zijn omgegaan: ze hebben die in gebed voor hun God gebracht en zijn toen rustig geworden. Denk aan jouw Heere: Hij is in alles verzocht, 'op dezelfde wijze als wij – maar zonder zonde'. Daarom weet Hij wat wij lijden en heeft medelijden met onze zwakheden (Hebr. 4:15). Als we ons voor ogen stellen, dat God achter alles staat, dat Hij zich in al onze levenssituaties verheerlijken wil en dat Zijn kracht in ons werkzaam moet worden, dan vinden wij een ja tegen onze situatie. Dan zijn wij ook eerder bereid een drukkende situatie (voor een tijdje) te verdragen en stappen er niet meteen uit. Bovendien is het een hulp, om je toe te vertrouwen aan je ouders, een herder, of een echtpaar met een herdershart. Ze zullen ons goede raad geven en meebidden. Juist in noodsituaties kan je bemoedigd worden om vol te houden, als je jouw leed met iemand deelt.

In elk geval is het belangrijk je niet door negatieve gevoelens en gedachten te laten beheersen. Zelfmedelijden is geen Christelijke deugd! Juist in donkere tijden is het heilzaam je (meer) door de 'liefde van God, die in Christus Jezus is' te laten beschijnen. Het geluk, om door onze Heere 'tot aan het einde' geliefd te zijn (Joh.13:1), kan nu al opwegen tegen 'het lijden van de tegenwoordige tijd' (Rom. 8:18). Niets en niemand zal ons van deze liefde scheiden – zelfs als wij als 'slachtschapen' worden beschouwd (Rom. 8:35-39).

Hartmut Mohncke

Wie was Jozefs vader?

'Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren is Jezus, Die Christus genoemd wordt' (Mattheüs 1:16).

'En Hij, Jezus, was ongeveer dertig jaar toen Hij Zijn dienstwerk begon. Hij was, naar men dacht, de Zoon van Jozef, [de zoon¹] van Heli' (Lukas 3:23).

Antwoord: In Mattheüs 1:16 wordt gesproken dat Jozef door Jakob verwekt was, maar ook over het feit dat Jozef 'de man van Maria' was. Het is dus duidelijk dat we de stamboom van Jozef hier voor ons hebben. Maar in Lukas 3:23 staat: 'Hij [Jezus] was, naar men dacht, de Zoon van Jozef, de zoon van Heli'. In het Lukas-Evangelie zien we dus niet de stamboom van Jozef, maar die van Maria.

Als eerste verloopt de stamboom tot op David heel anders (ook al 'treffen' ze elkaar bij Zerubbabel en Sealthiël, zie boven). Als tweede wordt hier niets gezegd

over het 'verwekken' van Jezus door Jozef; dat zou ook totaal verkeerd geweest zijn (verg. Lukas 1:35). Maar het Woord zegt: 'Hij was, naar men dacht, de Zoon van Jozef, [de zoon] van Heli'. We lezen net zo min iets over het verwekken van Jozef door Heli. Integendeel, er staat heel bescheiden en bondig: 'van Heli'. Heli was niet de vader van Jozef maar van Maria, dus Jozefs schoonvader. Bovendien laat de uitdrukking 'naar men dacht' zien dat het hier een publieke aanname was dat Jezus de fysieke Zoon van Jozef was. In werkelijkheid was Hij dat niet.

Christian Briem

1. De woorden "de zoon" staan niet in de grondtekst (vert.)

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 20 zelfstandige naamwoorden in uit Romeinen 8 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

Y	K	R	V	K	T	B	G	E	S	T	O	R	V	E	N
K	N	E	G	N	I	G	I	D	L	U	H	C	S	E	B
I	K	W	T	S	B	E	N	A	U	W	D	H	E	I	D
P	R	T	C	F	O	Z	W	A	A	R	D	U	I	N	W
Q	S	V	S	Z	Y	P	Q	C	N	O	O	Z	B	E	D
N	L	F	Y	R	D	E	G	P	R	S	B	T	B	K	L
T	E	I	U	L	A	N	R	E	I	U	A	D	N	N	E
R	R	G	N	X	E	A	A	B	W	Q	S	H	E	E	N
O	L	D	E	L	P	S	N	H	D	E	D	X	L	H	H
O	M	J	T	T	U	H	P	N	R	T	K	Q	E	C	L
V	R	E	G	N	O	H	H	E	I	E	H	T	G	S	I
V	F	R	P	N	X	D	O	G	H	W	T	U	N	T	E
C	S	U	T	S	I	R	H	C	B	C	R	H	E	B	F
E	I	K	H	E	E	R	E	G	A	G	S	E	C	D	D
F	P	E	F	N	E	V	E	G	R	E	V	O	V	E	E
S	G	E	S	P	A	A	R	D	D	I	N	G	J	O	R

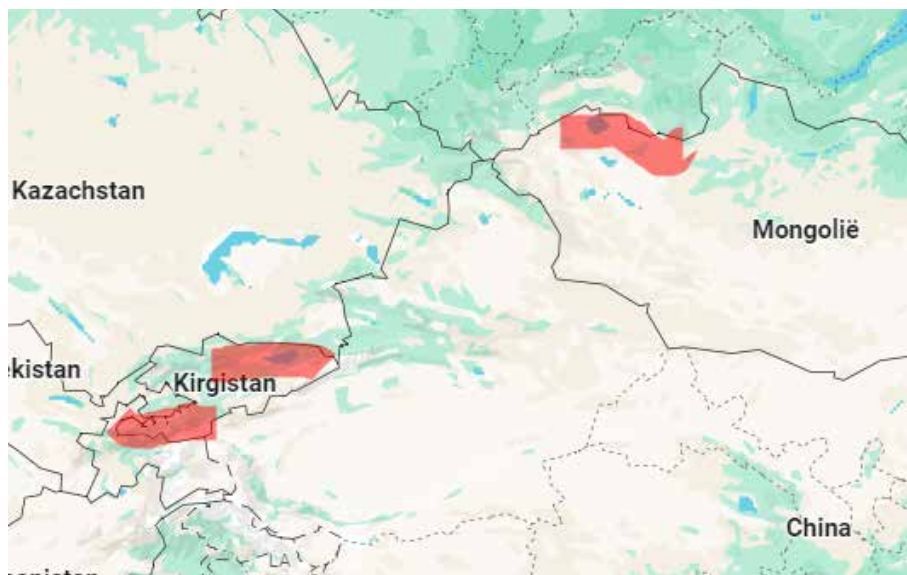
Dit woordzoeker is gemaakt met Woordzoeker.nl

- BENAUWDHEID
- BESCHULDIGINGEN
- CHRISTUS
- ENGELN
- GESPAARD
- GESTORVEN
- GOD

- HEERE
- HONGER
- LIEFDE
- OPGEWEKT
- OVERGEVEN
- OVERWINNAARS
- RECHTERHAND

- SCHENKEN
- SCHEPSEL
- TEGEN
- VOOR
- ZOON
- ZWAARD

Uit alle volken, stammen en talen - Dungan

De Dungan

In een land dat zo groot is als China, is het zo goed als onmogelijk om de gehele bevolking te verenigen, en loyaal te maken aan de heerser van dat rijk. In de 19e eeuw bleek dit al zo te zijn, toen in het westen van China de voorouders van de huidige Dungan in opstand kwamen tegen de Chinese overheid.

De Chinese bevolkingsgroepen die in het westen van het land wonen, zijn in de loop van de tijd vaak erg beïnvloed door Midden-Oosterse culturen, waardoor ze zich onderscheidden van Oost-Aziatische bevolkingsgroepen. In Midden-Azië zul je daarom meerdere volken vinden die het uiterlijk van een Aziaat hebben, maar het islamitische geloof belijden.

Terug naar de opstand van de Dungan in de 19e eeuw; de Dungan werden verjaagd en bivakkeren nu in landen als Kazachstan, Kirgistan en in mindere mate Mongolië. De 154.000 Dungan blijven daar leven als gemeenschappen en zijn onderling erg hecht; in principe mag je er zelfs niet trouwen met mensen uit een andere Dungan-gemeenschap! Individuele gemeenschappen bestaan vaak uit enkele boerderijen die werk en voedsel verzorgen voor de hele gemeenschap. Grotere gemeenschappen zullen ook meer voorzieningen hebben dan alleen de boerderijen. De gemeenschappen zijn zo hecht omdat er veel waarde gehecht wordt aan het behoud van de Dungan-cultuur. Onder de jongeren leeft dit besef minder; vaak houden de Dungan zich pas vanaf hun veertigste levensjaar bezig met hun traditionele cultuur en religie.

De weinige bekende gelovigen uit het volk wonen in Mongolië. Voor zover wij weten is dus praktisch 100% van de Dungan, in ieder geval van cultuur, islamitisch. Het vergt enorm veel wijsheid om in een dergelijke hechte cultuur toch ingangen te vinden voor het evangelie. Gastvrijheid en verbondenheid zijn ontzettend belangrijk voor de Dungan. Hoe kunnen mensen die uiterlijk zo liefdevol en meelevend zijn, hun zondige toestand voor God inzien? Laten we ervoor bidden dat de Heere in harten werkt! Hij wist een Saulus van Tarsis, die naar de wet onberispelijk was (Filipenzen 3:6), te brengen tot de conclusie: **'ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?'** (Romeinen 7:24). De Heere Jezus wist hem te leiden tot rechtvaardiging. Niet rechtvaardiging voor de mensen (vergelijk Romeinen 4:2), maar rechtvaardiging voor God! (vergelijk 2 Korinthe 5:21)

Timothé Luimes

Begraven of cremeren?

Vraag: Is het voor een Christen van belang, of hij na zijn dood begraven of gecremeerd wordt?

Antwoord: Ja, zeker wel! In het algemeen was het verbranden (en is het voor een deel vandaag nog) een heidense gewoonte, die afstamt van de dienst aan de afgoden (Deuteronomium 12:31). Ze is voor God een gruwel, zoals ook Amos 2:1 ons laat zien. Weliswaar had God in Israël bij bijzonder zwaarwegende overtredingen Zelf geboden, de boosdoener te verbranden (Leviticus 20:14; 21:9), maar dit onderstreept alleen maar het bijzonder ernstige karakter van het verbranden, en laat zien, dat het een schande, een straf was, om op deze manier te midden van het volk weggenomen te worden. Maar geheel anders is de begrafenis! Dat is de door God gewilde vorm van de uitvaart, zoals wij ze overal in het Oude- net als in het Nieuwe Testament vinden.

Na de zondeval had God tegen de mens gezegd: 'Want stof bent u en u zult tot

stof terugkeren' (Genesis 3:19). 'Terugkeren tot stof' betekent zeker niet 'verbrand worden'.

De aartsvaders begroeven hun vrouwen en werden zelf door hun zonen begraven. God had van Abraham gezegd, dat hij in vrede zou sterven en tot zijn vaderen zou heengaan en – verbrand worden? Onmogelijk! – in goede ouderdom begraven worden (Genesis 15:15). Niet begraven worden was een oordeel van God en een schande in Israël (1 Koningen 14:13; Jeremia 16: 4 en 6). De godvrezende Josia was de laatste van de koningen van Juda, die in een echt graf kwam (2 Kronieken 35:24). Hoe ernstig is dat!

Dat het begraven van de doden volledig overeenkomstig Gods wil is, wordt nog temeer gestaafd door het feit dat God één van Zijn dienstknechten, Mozes, Zelf begroef. 'En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag' (Deuteronomium

34:6). En wat moeten we zeggen, wanneer we eraan denken, dat ook onze Heere en Verlosser Jezus Christus niet alleen 'overeenkomstig de Schriften' gestorven, maar ook 'overeenkomstig de Schriften' begraven is (1 Korinthe 15:3 en 4)? 'Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest' (Jesaja 53:9), namelijk in het graf van Jozef van Arimathea.

Ananias en Saffira werden onder de ogen van de apostel Petrus weggevoerd om begraven te worden (Handelingen 5:6 en 10), en toen Stefanus gestenigd was, kwamen godvrezende mannen – blijkbaar Joden – en begroeven hem (Handelingen 8:2). Zouden deze aanwijzingen uit de Heilige Schrift niet voldoende moeten zijn, om ons te bewaren voor een andere weg?

Er komt nog een belangrijke gedachte bij mij op: Heeft het schepsel het recht, het door God geschapen lichaam te verminken of zelfs te verbranden? Wat bovendien ons als gelovigen betreft: Is niet ons lichaam de tempel van de Heilige Geest

(1 Korinthiërs 6:19)? Wij zijn niet van onszelf, maar zijn duur gekocht. Dat betreft ook ons lichaam. God zij daarvoor geprezen! En als het Zijn wil moet zijn, dat iemand van ons Hem nog door de dood verheerlijken moet (hoewel wij wachten op de komst van de Heere Jezus om ons op te nemen), dan zal het lichaam van de gelovige (niet zijn as!) als zaadkorrel van de opstanding in de aarde gezaaid worden. En dit om bij de wederkomst van onze Heiland opgewekt te worden (1 Korinthe 15:35). Wij zaaien een 'kale graankorrel' (vers 37), leggen het 'vernederd lichaam' in de aarde, maar de Heere Jezus zal hem gelijkvormig maken aan Zijn verheerlijkt lichaam (Filippenzen 3:21).

Zo zien wij in het feit, dat ook binnen de Christenheid zich steeds meer mensen laten cremeren, de eigenlijke auteur van deze vorm van ongelof: satan, die voortdurend erop uit is het werk van God, zowel in de schepping als ook in de verlossing, te verwoesten.

Christian Briem

100 redenen waarom *jij* de Heere Jezus nodig hebt

8. Omdat de priester in de kerk je niet kan vergeven

Thomas vertelt: "Ik ben in een steeds dieper gat gevallen. Toen ben ik naar de kerk gegaan, heb de eerste de beste in zwart geklede heer aangesproken en heb gezegd: 'Ik moet mijn schuld belijden, ik moet biechten, ik ga kapot'. Onder tranen! Het was als in de film. Hij zei: 'Bid een paar 'weesgegroetjes' (tot Maria) en een paar Onze Vaders en dan is alles goed'. En toen ik uit de kerk kwam dacht ik: 'Nee, dat is het niet. Je schuld is er nog steeds.'"

Het is verbazingwekkend: De kerk praktiseert iets wat de Bijbel nergens zegt. Het is volledig juist dat de relatie tussen de mens en God door de zonde zo verstoord is dat men een Middelaar nodig heeft. Maar dat kan natuurlijk geen ander eveneens zondig mens zijn. Priesters komen dus niet in aanmerking.

De Bijbel zegt dat er inderdaad één zo'n Middelaar is: '*Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus*' (1 Timotheüs 2:5). De Heere Jezus is de *Enige*, Die op grond van Zijn dood aan het kruis tussen een heilige God en een zondig mens kan bemiddelen.

Als het je bijgebracht is dat je de zondesschuld alleen maar in de biechtstoel en met uitoefening van de meest verschillende sacramenten kwijt kunt raken, wil ik je het antwoord uit de Bijbel daarop geven: Het is alleen maar nodig je in geloof en gebed tot de Heere Jezus Christus te wenden! Je hebt geen priester nodig, geen vermeende plaatsvervanger van God op de aarde en geen biechtstoel. Je hebt geloof nodig in het feit, dat *Jezus Christus* de enige Middelaar tussen God en mensen is en stierf om de weg tot God mogelijk te maken.

Overigens: Kort na deze ervaring vond Thomas vrede voor zijn hart – door Jezus Christus. Hij is nu een gelukkige Christen.

'Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.'

1 Timotheüs 2:5

Alexander Schneider

Twijfel aan God bij plotselinge gebeurtenissen

'Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en bent u onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem weer loven voor de volkomen verlossing voor Zijn aangezicht' (Ps. 42:5).

'Laat uw hart niet in beroering (verschrikt) raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij' (Joh. 14:1).

Wie kent dat niet? Plotseling gebeurt er iets in ons leven dat twijfel aan Gods liefde en aan Zijn macht doet ontstaan: waarom heeft Hij dat niet verhinderd? Waar was Hij vorige week vrijdag? Heeft Hij mij eigenlijk wel lief?

Uit welke 'hoek' komen deze twijfels? Die komen van de vijand, die ze als vurige pijlen afschiet (vgl. Ef. 6:16). Twijfel (voert etymologisch terug op 'twee' en 'vouwen') en betekent 'dubbel, gespleten, tweevoudig, tweeledig'. Men kan het ook interpreteren als onzekerheid met betrekking tot vertrouwen en geloof (volgens Wikipedia). De Van Dale beschrijft twijfel als 'bedenkingen, wankele onzekerheid'.

Enkele voorbeelden:

- Verlies van baan: Markus heeft zijn best gedaan om op zijn afdeling goed werk te leveren. Als donderslag bij heldere hemel krijgt hij plotseling ontslag. Ondanks vele sollicitaties vindt hij geen nieuwe baan. Pas getrouwd, de kosten voor de woning lopen door...
- Gebed om een huwelijkspartner en dan enorme teleurstelling: Loreen bidt sinds lange tijd om een gelovige man. Na verloop van jaren groeit bij haar de zekerheid, dat het Flavio is. En het lijkt erop dat hij ook in haar geïnteresseerd is. Plotseling een whatsapp-berichtje, dat als een bom haar kleine wereld doet wankelen. Flavio heeft zich verloofd – met een vriendin van haar.

- Constaten van een levensbedreigende ziekte: Als Sven 26 is, ontdekt hij een toenemende zwakte. Hij wordt steeds meer moe en krachteloos. De artsen staan voor een raadsel. Bloedcontroles en verdere onderzoeken volgen. Bij de bespreking van de uitslag met de specialist begint deze het gesprek als volgt: 'Het spijt mij, u te moeten meedelen...'
- Ongeluk met dramatische gevolgen: Nooit zal Ingo deze vrijdagavond vergeten. Waarom heeft hij die bocht met hoge snelheid genomen? En waarom moest een onschuldige sterven?

Deze en vergelijkbare gebeurtenissen doen onze wereld wankelen en soms ook ons geloof. Het is begrijpelijk, dat we kunnen beginnen te twijfelen aan de liefde en de almacht van God.

Zeven tips bij twijfels:

1. Formuleer je gedachten open en spreek erover met de Heere in het gebed!

's Morgens hoort U mijn stem, HEE-RE; 's morgens leg ik mijn gebed voor U neer' (Ps. 5:3). Je kunt je bij de

Heere geven, zoals je bent. Vertel Hem al jouw twijfels in jouw situatie. Zelfs bij Johannes de Doper rezen twijfels. Van hem zegt de Heere, dat onder hen die uit vrouwen geboren zijn, niemand is opgestaan, die groter is dan hij (vgl. Matt. 11:11). En toch vraagt hij in Lukas 7:20 aan de Heere: 'Bent U Degene Die komen zou, of verwachten wij een ander?' Twijfels waren binnengeslopen, maar hij wendt zich tot het juiste adres. Ga ook met jouw twijfels en vragen naar de Heere Jezus!

Heb je er wel eens over nagedacht, hoeveel Godsmannen in de Bijbel met hun 'waarom-vragen' tot God kwamen? Ze vonden zelf geen oplossing voor een bepaalde ontwikkeling, of een plotseling ontstane situatie.

Denk aan Gideon in Richteren 6. Als de Engel van de HEERE aan hem verschijnt en hem verzekert van de nabijheid van de HEERE, zegt hij verontwaardigd: 'Och mijn heer, als de HEERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen?' Spreek je twijfels uit en je onbeantwoorde vragen. Zeg ze Hem! Gideon krijgt als antwoord, dat God in deze situatie voor hem een speciale opdracht heeft. Daar bereidt Hij hem op voor, op een liefdevolle manier.

Ook Habakuk verging het niet anders. Zijn naam heeft een mooie betekenis: 'Omhelzer'. Met een omhelzing maak je liefde kenbaar. Habakuk omhelsde in zekere zin – natuurlijk met eerbied – God. Dat toont zijn liefde. Voor kin-

deren is een omhelzing, bijv. van hun moeder of vader, echter ook een signaal, dat ze daar hulp zoeken. Dat ze in een moeilijke situatie een veilig toevluchtsoord nodig hebben. Dat was God voor Habakuk ook. Deze profeet, die de heerlijke tekst schrijft: 'De rechtvaardige zal door zijn geloof leven' (Hab. 2:4), die we drie keer in het Nieuwe Testament terugvinden, had ook twijfels! Dat laten zijn waarom-vragen zien.

2. Zoek in de Bijbel voorbeelden!

'Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel' (Matt. 11:29). Het volkomen voorbeeld is onze Heere. Laten we eens zien, in welk verband dit bekende woord van de Heere staat:

Het Mattheüs-evangelie stelt de Heere Jezus als Koning voor, als Messias van Zijn volk, die voor Israël kwam, om het van zijn zonden te verlossen. Maar in de eerste hoofdstukken wordt duidelijk, dat Hij als de Messias door Zijn volk wordt afgewezen. Ze smeekten Hem, of Hij uit hun gebied wilde vertrekken (vgl. hfdst. 8:34).

In hoofdstuk 9 komt het toppunt van onbeschaamdheid: 'Hij drijft de demonen uit door de aanvoerder van de demonen' (v. 34). Zouden ze iets ergers hebben kunnen zeggen? Hoe konden ze zoiets zeggen, daar Hij immers de kracht van de Heilige Geest openbaarde? Ze verwierpen de genade en de barmhartigheid van deze heerlijke Persoon. Zou de Heere Jezus niet ontmoedigd

kunnen worden en kunnen gaan twijfelen aan Zijn missie? In hoofdstuk 11:25 lezen we: 'Ik dank U, Vader'. Hoe kon Hij dat zeggen? Voelde Hij niet, dat Hij tevergeefs had gewerkt? Hij prijst de Vader, dat de mensen, die zich iets inbeeldden op grond van menselijke wijsheid, Hem niet begrepen hebben, maar dat het de onmondigen, de zachtmoedigen (de jonge kinderen), geopenbaard werd.

'Want zo was het Uw welbehagen' (vers 26). Wat een voorbeeld is onze Heere! Als wij zo ons leven geheel in de handen van de Vader kunnen overgeven, zoals Hij het deed. In alle omstandigheden en alle moeilijkheden. Dat mag je van Hem leren. Dan zal je opnieuw de rust beleven, waarvan Hij in Mattheüs 11:29 spreekt.

3. Zoek Schriftplaatsen, die de twijfel bestrijden!

'De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan' (Matt. 24:35). Houd vast aan het Woord, als de twijfels komen. Als je als Asaf vraagt: 'Houdt Zijn goedertierenheid voor altijd op? Komt aan Zijn toezegging een einde, van generatie op generatie? Heeft God vergeten genadig te zijn? Of heeft Hij Zijn barmhartigheid door toorn afgesloten?' (Ps. 77:8-9). (Zie punt 1, Asaf spreekt al zijn nood en twijfel open uit). Asaf herinnert zich in de loop van de psalm in zijn twijfel Gods manier van handelen. Hij herinnert zich de wonderbaarlijke bevrijding van het volk Israël. Als jij aan Zijn macht twijfelt,

denk dan daaraan: Hij is almachtig! Asaf schrijft: 'U bent de God die wonderen doet, U hebt Uw macht bekend gemaakt onder de volken' (Ps. 77:14). Zie toch eens Zijn grote almacht in de natuur. Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid kunnen daarin worden gekend en voorzien (vgl. Rom. 1:19). Kun je je nog verbazen, als je aan de zee de oneindige watermassa's ziet? Ken je de momenten, dat je op een zonnige lentedag met al je zintuigen de schepping op je laat inwerken? Maakt de sterrenhemel je nog sprakeloos? David beschrijft dit in Ps. 8:3: 'Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt.' Nadat hij verder over de grote macht van zijn God nadenkt, roept hij uit: 'Heere, onze Heere, hoe machtig is Uw naam op de hele aarde!' (Ps. 8:9).

Deze Almachtige kan ook jouw situatie veranderen. In een ogenblik. Want Hij is tegelijk jouw Vader, die jou oneindig liefheeft: 'En Ik zal u tot een Vader zijn en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere de Almachtige' (2 Kor. 6:18).

Twijfel je aan Zijn liefde, omdat je Zijn handelen met jou echt niet begrijpt? Maar kun je écht aan Zijn liefde twifelen, terwijl Hij die toch in de hoogste mate getoond heeft? 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16). Toen Abraham bereid was, zijn zoon te offeren, valt het op, dat hij niet geaarzeld of onderhandeld heeft. Anders dan bij Lot in Genesis 18:17-33, waar hij direct begint ten gunste van zijn neef met God te onderhandelen.

God heeft jou liefgehad, toen jij nog niet bekeerd was en zonder Hem geleefd hebt. 'God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8). Hoeveel meer wil Hij ons Zijn liefde tonen, als wij door het geloof in de Heere Jezus, nu Zijn kinderen zijn (vgl. Joh. 1:12). In Zijn afscheidsrede tegen de discipelen spreekt de Heere steeds weer over de liefde van de Vader: 'Want de Vader Zelf heeft u lief, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan' (Joh. 16:27). God is almachtig. En Hij is vol van liefde tegenover ons.

4. Zoek geestelijke gesprekspartners en bidders!

'Een vriend heeft te allen tijde lief, en een broeder wordt in benauwdheid geboren' (Spr. 17:17). Heb jij

echte vrienden? Daarmee bedoel ik niet zulke vrienden, met wie je sport beoefent, of een keer wat onderneemt. Met wie je over voetbal, politiek, of andere dingen praat. Voor échte vrienden kan men zich openen, wanneer men zich in een geloofsbeproeving bevindt. Met echte vrienden kun je ook gezamenlijk bidden. Heb jij zo'n vriend (bij meisjes: vriendin), die ook wel eens zegt: 'Zeg, ik bid voor jou in jouw situatie'?

Hoe heeft David de liefde en de gemeenschap met zijn vriend Jonathan gewaardeerd, toen hij in grote nood was. Ze konden over van alles spreken en hadden telkens het welzijn van de vriend op het oog. Twee keer lezen we in 1 Sam. 18, dat Jonathan David liefhad als zichzelf (v.1, 3).

Dan vanaf hoofdstuk 19 verandert de veiligheidstoestand voor David plotseling. Saul was bezeten van de gedachte, David te doden. De tussenkomst van Jonathan voor zijn vriend leidde tenminste tijdelijk tot geruststelling. Als dan in

hoofdstuk 20 de situatie weer escaleert, ontmoeten de beide vrienden elkaar nog een keer. Er vindt een verdere uitwisseling plaats tussen David en Jonathan. Ze bespreken een plan, hoe ze in deze precare situatie verder zullen handelen.

Misschien hebben jouw vrienden niet deze kwaliteit. Doe dan toch moeite, zodat ze op een hoger niveau komen. Doordat je van je zorgen en zwakheden vertelt. Doordat je bereidheid toont voor je vriend (vriendin) te bidden. Doordat je meer open met elkaar omgaat. Dan kun jij je ook openen, als plotseling in jouw leven dingen je verontrusten en aan het twijfelen brengen.

Of misschien is er een oudere broeder of een oudere zuster in wie je vertrouwen hebt, voor wie je je wilt openen? Benut hun geestelijk begrip en hun levenservaring juist in jouw probleemsituatie. Ook hun raad en gebed zullen je helpen.

5. Zoek wat in jouw leven moet veranderen!

'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie, of er bij mij een schadelijke weg (die tot smart leidt) is en leid mij op de eeuwige weg!' (Ps. 139:23,24).

Bij anderen moeten we erg voorzichtig zijn om de oorzaak voor plotselinge gebeurtenissen in hun leven te beoordelen. Anders vervallen we in de fout van de vrienden van Job. Ze dachten dat Job wel veel verkeerd moest heb-

ben gedaan, toen God hem zo zwaar door lijden liet gaan. Uit het resultaat leren ze, dat ze helemaal fout zitten en dat ze zich zelfs tegenover hun vriend schuldig gemaakt hebben. Maar als we zelf door plotselinge veranderingen in ons leven verschrikt worden, kunnen we heel goed het gebed van David in Psalm 139: 23a uitspreken: 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart'.

Misschien wil God door een ingrijpende belevenis een stuk verder komen bij zijn doel, dat wij 'aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig' (Rom. 8:29) worden.

6. Houd vast, het heeft zin! Je begrijpt het later!

'En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn' (Rom. 8:28). 'Jozef zei daarop tegen hen: ...Jullie weliswaar, jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht' (Gen. 50:19, 20).

Van jouw standpunt uit gezien heeft het handelen van God misschien helemaal geen zin. Maar God heeft een groter plan, dat jij nu nog niet kent. Hij heeft iets goeds in de zin. Dat kun je nu nog niet begrijpen. In Romeinen 8 staat echter ook niet, dat wij 'begrijpen', maar dat wij 'weten'.

Ook Jozef heeft Gods wegen eerst niet begrepen. Met 17 jaar verkocht aan slavenhandelaren. Zijn bewogen geschiedenis voert tot in een donkere gevangenis. Vele jaren later, toen hij erop

terugblikte, kon hij Gods plannen begrijpen. Dat geldt ook voor jouw ervaringen. God heeft plannen die vele malen hoger zijn dan jouw huidige kijk op de dingen.

Als jij bij je moeder staat te kijken hoe ze een taart bakt en van de ingrediënten proeft, zal je merken: ze smaken bitter. Maar in de juiste mix van de bestanddelen en het resultaat af te wachten, daarin ligt het geheim. Achteraf blijft een feit: de kokkin heeft toch alles juist gedaan.

Vertrouw erop, dat jij, als je terugblijkt op je leven ten laatste in de hemel zult zeggen: het was goed allemaal!

7. Vergeet niet te danken!

'Loof de Heere, mijn ziel, en vergeet niet één van Zijn weldaden!' (Ps. 103:2). 'Dankt God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u' (1 Tess. 5:18).

Met ons denken is het net als bij het voelen van pijn. Bij erge pijn concentreert het hele lichaam zich op deze ene plek die de pijn veroorzaakt. Zo richt zich ook ons hele denken en voelen op de erge ontstane situatie.

Dat is enerzijds normaal, want deze nood verandert immers ons hele leven. Het gevaar is anderzijds, dat men al het andere buiten beschouwing laat. We vergeten de duizend liefdesbewijzen en zegeningen van onze God. Daaraan herinnert David in Psalm 103!

Martin Bremicker

*'Hij doet ons niet
naar onze zonden
en vergeldt ons niet
naar onze
ongerechtigheden.
Want zo hoog
de hemel is boven
de aarde, zo is
Zijn goedertierenheid
machtig over wie hem
vrezon.'*

Psalm 103:10-11

Een brief van God

*'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te **onderwijzen**, te **weerleggen**, te **verbeteren** en **op te voeden** in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.'*

2Tim. 3:16, 17

Ik heb er niet om gevraagd, op de wereld gezet te worden, en toch ben ik er! Waarom ben ik eigenlijk geboren? Wie ben ik en wat is de zin van mijn leven? Heb ik een opdracht te vervullen? – Alleen bij schepselen, die met denkvermogen en verstand begaafd zijn, kunnen deze vragen opkomen. Ze zijn zo ernstig, omdat wij maar één enkel leven te leven hebben en niet nog een keer van voren af aan kunnen beginnen.

Ieder mens streeft naar zekerheid en voldoening.. Tegelijkertijd protesteert hij tegen het onlogische en tegen het niets. De mens draagt van nature de gedachte aan de eeuwigheid in zich: hij wil leven en niet sterven (zie Prediker 3:11). Hij vermoedt dat er ergens een antwoord moet zijn, een bindende verklaring, een overtuigende oplossing. Maar waar is die te vinden?

In de Bijbel! Geschreven over een tijdsbestek van 16 eeuwen door ongeveer 40 verschillende schrijvers, vormt ze door de Heilige Geest een unieke eenheid. De afzonderlijke delen vullen elkaar harmonisch aan en onthullen ons een groots plan. Ze is de openbaring van God aan de mensen – als een brief, die Hij ons heeft gezonden, als een 'gebruiksaanwijzing' voor ons leven. Hoevelen, die de boodschap van de Bijbel hebben aangenomen, hebben er spijt van dat ze haar niet al eerder gekend hebben. – Ze hadden hun tijd verknoeid toen ze ergens anders zochten maar wat alleen hierin te vinden is!

Talrijke mannen en vrouwen zijn door de Bijbel tot een ontmoeting met hun Schepper geleid. Vanaf die tijd heeft hun leven werkelijk zin.